

Cugetare

Dintre cugetarile privind familia, aceea care a lasat urme adanci, care imi pare mai apropiata de ceea ce gandesc si care m-a atras prin simplitate si sinceritate imi pare cea a lui Seneca, mentionata in "De brevitae vitae" : "Nu ne-a stat noua in putinta sa ne alegem parintii".

Raliind cu acesta, afirm faptul ca, fiecare dintre noi a dorit cel putin o data sa aiba alti parinti, sa-i inlocuiasca cu altii, fie imaginari, fie reali, dar pentru a nu face afirmatii pripite ma rezum la propria persoana. Desii pare o cugetare grosolana, eronata, eu nu o vad asa, continuand sa regret faptul ca nu i-am putut alege, ca nu ii pot schimba

Nu pot intrerupe acest circuit, sau nu vreau mai ales dupa 15 ani de viata, pe care n-am dorit-o nicidecum pe care o privesc ca pe o pedeapsa, inca de mic, pe cand priveam apusul despre care aflasem ca era un camp de lupta, minunat de sangele care se varsa, cu mainile impreunate, rugandu-ma ca Dumnezeu sa biruiasca asupra raului, pentru ca apoi sa ma mustre gandul ca Dumnezeu este Atotputernic, ca el nu poate fi infrant, iar seara sa ma intreb la cine ma rugam eu ca Dumnezeu sa biruiasca eram rutinat de intrebari!

Imi amintesc si acum ca odata, intr-o seara de vara pe cand priveam alaturi de ei, de parinti o emisiune de divertisment, in care era criticata moartea, la sfarsitul emisiunii am inceput sa plangnu vroiam sa ii vad murind, nu doream sa apuc acel momentera prima data cand uram viata! De fiecare data cand incercam sa le vorbesc despre moarte, despre viata, despre teama mea pentru una si ura pentru cealalta li se parea o gluma, iar asta m-a facut sa cred ca sunt marginalizati iar acum, acum ma vad poate cel mai mare cufar cu secrete, care n-ar fi trebuit sa existe.

Putinii mei prieteni sunt oarecum ai parintilor mei, caci ei i-au ales, iar ai mei mai putin, caci niciunul nu ma ia de mana si imi atige inima, niciunul nu ma intelege dincolo de cuvinte, nu ma intreaba "ce mai faci?" si doreste cu adevarat sa imi afle raspunsul!

Daca Seneca s-ar insela, as fi poate primul care mi-as alege parintii, asa cum ei imi aleg viata, asa cum ei imi aleg prietenii sunt totodata constient ca pentru mine, ei sunt cei mai buni parinti din lume, iar altii mai buni n-as putea gasi ciudate cugetari, asa ca, decat sa-i schimb cu altii, mai bine m-as schimba eu cu altul, care nu a simtit dragostea parinteasca, care va sti sa profite de ea de fapt nici eu nu am simtit acea dragoste si eu am avut sansa mea

stiu ca nu am fost foarte explicit, ca nu am fost convingator, dar sunt multe argumente care impreuna formeaza un puzzle, care separat ma formeaza pe mine.

-Autor: Vancea Catalin-